

לקראת שידור

שיחקן וולברג
פקד משרטה

סידרת מותח חדשה: החל במוצאי שבת, 13/8, תחילת הטלוויזיה בשידור סידרת המותח החדשה קווינו. קווינו, שאותו מגלם השחקן ג'ק קלוגמן הוא רופא שנוף, המועסק כפתולוג במחלקת לחקירת מיקרובימות בעיר לוס אנדז'לס. הוא נגרר לעיסוקי בלשות, והופך כיום לחלק בלתי נפרד מעבודתו הרפואית. בידיעה ברורה שכל רמז או מימצא רפואי שיגלה יעזור בגילוי הפושע, חריגתו של קווינו מתחום הרפואה, וחדירתו לתחום הסמכות המיטרתיות, גורמים לאיפנים לעימותים חריפים במיוחד (מצחיקים, לפי עמים) בינו לבין ספקד המיטרת פרנק מינתן, שאותו מגלם השחקן הוותיק גארי וולברג.

בסרט הקרוב — מותה של סוכבת, מס' תבך קווינו כפרשת מותה של הסוכבת בתאבדות, אך חבלות המתגלות בגופה מעוררות את החדש שאין זה כך. מעניין איך תשתלב הסידרה החדשה בסוגיית ניתוחיהם בישראל.

טלוויזיה

תאטרון ערבי של ממש עוד אין בר ארץ, אבל ניסיונות וכוונות טובות של למכר ביר. התוכנית לנוער (בערבית) ביום ד' 10.8

טון, הגדול בעולם) ועוד 2400 גיחות הר קולט. זאת, בטווחים אוסטייליים ובמיטען מירבי — וכבר אמרנו שאנו מניחים כי כך נוהש לצרכינו, בהנחה של תידלוק באוויר, למרות יציאת המטוסים מארצות הברית (תידלוק אחד לגאלאקסי; 2-3 — לפי הדגם — להקולט). אוגדת חי"ר אינו מתאימות לנירנתו אלא יידרשו, כאי מור, אוגדות שיריון אחת, "ממוכנת" (שנישלישים חרמ"ש, שליש טנקים) ושתיים, "משורינות" (יותר טנקים פחות חרמ"ש); ולכל הפחות, שתיים ממוכנות ואחת משורינת.

מישקל אוגדה ממוכנת יהיה כ-40 אלף טון, וזה של אוגדה משורינת — בוודאי בסביבות 60-55 אלף טון. ניתן להטיסן במספר גיחות דומה, אבל כובד האוגדה דות הללו יהייב להגדיל בכמה מאות אחוזים אף כמות גיחות הגאלאקסי. שנתא המטוס היחיד המסוגל להטיס טנק מ-60. תוספת זו של הגיחות תארו — ואולי יותר מכך — אם נניח כי להטסת פריי טים קלים יותר יפעלו מטוסי טקטיים (F-16) וג'אמבו, תגדילים מן ההקולט. לצורך הפורפריציה: הרקבת האוויר רית" נעשתה ב-570 גיחות (של גאלאקסי ו-141 בעיקר) והובאו בה, בממוצע של 19 גיחות ליום, ב-32 יום, 22,500 טון מיטען.

בהנחה שהתשתית הישראלית כבר נגנר ייסת וניתן להסתייע בה מירבית, הרי מצבת כוחהאדם של גייס תלת-דיוויזיוני ני אמריקאי, שהיא המיוערת לצורכי הבי טחת כושר-לחימה במלחמה קצרה מאד, מגיעה לכ-75 אלף איש (פחות ממחצית התקן המוערי הרגיל לפעילות ממושכת).

אפילו תוקם בישראל רשת של נמריית-עופה, מחסנים ושמוחייפריי סה והצטיידות, שתוכל לטפל כי כמיוות-ענק המדוכרות תוך פרקי זמן הנאמד, במירב, בכמה יומות רצופות — ומה שקיים בעת כי ארץ, רחוק ביותר מיבנות כזו — לא יוכל גם כושר-התובלה של ארצות-הברית, אפילו כממדיו של מירבבים המתוכננים, לשנע כמיוות כאלו של ציוד ואנשים, בתוך פרקי זמן כה קצר: המירב הנשאף של כושר, פיקוד התובלה האווירית" שלהם בתנאי-חירום, הוא שינוע 15 אלף איש ו-800 טון ציוד ליום.

בלא כל קשר לכך, ואפילו נניח כי בעיית השינוע נפתרה, לא שום גנרל — או נשיא — אמריקאי יכול להסכים לכך, שי רכבת אווירית כזו — שאגב, כמותה או אפילו כדומה לה עדיין לא ראה העולם — תורום מעל הימ-כוחות, פגיעה לכל אור כה, מגיבלטר עד חוף ישראל, ליררט חילות-אוויר עוינים, וגם אחרי שיגיעו עד ישראל, עדיין יצטרכו המטוסים הר ענקיים, העמוסים-לעיפה ושאיך כמותם לפגיעות, לנחות, לפרק, להתדלק ולהי

מי לידנו יתקע כי המוצח בבחירות הבאות באמריקה לא יחייב להחזיר את הבחורים שלנו מישראל?

ריא בשדנת-עופה, שיימצאו כולם בתוך טווח האש הטאקטית היעילה של האוייב. עצם התעוררות האפשרות שאינם זה אכן עומד להתממש, די יהיה בה לגרום לכל פונקציונר אמריקאי שפוי, שיאסור ויע צור מייד את המטוסים.

כך ניתן לאתר שלוש או ארבע סיבות, שדי בכל אחת מהן לעצמה, להפיל ולבטל את האופציה של הימצאות כוחות-התיגי בור הנחוצים בחו"ל, כאשר הם מועקים הנה לפי קריאה.

כוחות אלה בשלמותם, או בחרי קם — ובכך מקרה, כולל כל ציוי רם הכבד ואפפתתם — חייבים להימצא כאן דרך-קבע.

(זהו חינו הראשון של המאמר. חינו השני יתפרסם בגיליון הבא.)

במיור סרט: נתן ליפשיץ. השעה השלישית הבאה לטובה עשויה להיות בידינו מאד או מדעית מאד, או שניהם גם יחד. הנחשא הפעם: מחשבים. מה כוחו של המחשב בימינו ומה נשאר מן האגדה אודותיו? אילו סכנות נשקפות להברה ולזכויות הפרט מהעוצמה הירי כוזיות של מידע שמאפשר המחשב, ואילו כלים של חינוך וחקיקה יש להכין כדי לקדם את פני הסכנה. הנחשא מזכיר את החרדה שהתפתחה בשנות התמישים, תקופת ילדותו של הר מחשב האלקטרוני, כי הנה נוצר גולם שייטל את מקומו של המוח האנושי ויצא משליטתו של יוצרו, עורך ומנחה: ירמיהו ויבל; מפיס: דוד מיכאליס.

רדיו

גם ברדיו מקדישים מקום רב לרצח הסופרים היהודיים בברית-המועצות. שני מישדרים, האחד בשם המאסר והאחר בשם החטא יעסקו בצואתם של הנרצחים (שבת, רשת א' 13.8 בשעה 11.00 ושבת, 20.8 באותה שעה).

בתוכנית ויגשו עדויות של כמה מטאל-מנותיהם וילדיהם של היצרים שנרצחו, וכן דברים של סופרים ואמנים שהיו בין האסירים. ינחה את התוכנית ד"ר יהושע א. גלברע, מהמכון לחקר התפוצות של אוניברסיטת תל-אביב. עורך: שמואל הופרט; מפיקה: תמר הראל, מן המש"תתפים: דוד מארקיש, בנו של המשורר פרץ מארקיש, פיגה הופשטיין, אלה פרלמן זוסקין, נטליה מיכאלס ועוד.

שעה 18.32, תבדוק את שיעור פעילות החוגים לדראמה בקרב הנוער הערבי, תוך שימת דגש על הרמה המיקצועית, המשאבים וההישגים של פעילות חוגים אלה. מפיקה: אורית לו. תרגום עיברי בגוף הסרט. ● לפני 25 שנה, ב-12 באוגוסט 1952 הוצאו להורג בברית-המועצות, בלילה אחד, 25 איש-ירוח יהודים, בנייהם סופרים בעלי שם כריזי ברלסון, פרץ מארקיש, הופשטיין ואחרים. המישדר מישפט הסופר רים (יום ה' 11.8, 22.20), יעסוק ברצח שנועשה במסגרת מסעו של סטאלין לחיסול הצמרת הרוחנית היהודית ברוסיה. מפיקה: רבקה פרידמן; במאית: רינה הררית;

תיבת פנדורה מאת ele אביב

ניכר היה שעושי הסרט השקיעו עבודה רבה ומחקר בהכנתו ואף השתדלו להמיר תיק את הגלולה המרה במעט שירי ילדים שהוקראו בכיתה בית-ספר יסודי, אבל נראה שהתרופה היעילה היחידה נגד כאבי שיניים ורופא-שיניים היא זריקת הרדמה, ואת זאת לא תתכוון הסרט להעניק כלל וכלל.

כדאי לזכור, שאם רוצים לפוצץ חדשות באלפן הטלוויזיה דווקא, מוטב לעשות זאת בירושלים. רציו לשבת קרוב-קרוב לחיים יבין. ולחייך הרבה.

דברים שקורים באולפן

מי שלא ראה מבט לחדשות ביום ה' האחרון לא ראה עניינות מוצלח מימיו. מהדורת החדשות בטלוויזיה באותו ערב התחרתה, בהצלחה מפורשת, עם מעונו של ירון לונדון, הוולך ומתייגע, הולך ונשדף בקצב מסחרר. אולי יהיה זה אשמחן של החדשות עצמן ולא רק אשמחם של חיים יבין שערך וריאיון, ושל עורכי המישגה הר במאית שניצחו על הביצוע המיקצועי הר מעילה של המהדורה כולה. זה התחיל בתגובתו הספוטאנית של ח"כ אמנון רובינשטיין על פרשת מאיר וורע, שהתפוצצה זמן קצר קודם לשידור הראיון. רובינשטיין התראיון במרץ, ממש פלירטט עם המצלמה ועם המראיון, חייך הרבה, הניד ראשו בחן וניראה כנהנה מכל רגע.

כתר מאפיוני. אלא שחיים יבין טמן באמתחתו חדשות טריות ומרעישות עוד יותר. לידו, באלפן החדשות, התיישב ח"כ אהוד אולמרט, נכון לקרב פנים אל פנים עם ראשי הפשע-המאורגן בארץ לדי-ברי, המוש בעדות מטיעת של מכשירי הקלטת ומסתייף תחת מטרית-החסינות שלו. נוספה לכך הגנת האולפן הירר שלמי שהרחיקה, פיסית, את אולמרט ממתקפיו שישבו באלפן אשר בתל-אביב, ואיפשרה אף לו להינות מן המעמד.

בצלאל מיורחי והאלוף (מיל.) רחבעם („גאנדי“) זאבי נהנו פחות. הם ישבו בתל-אביב כשהם מתאמצים לגער מעליהם את הכתרים המאפיוניים שקשר אולי מרט לראשם. אבל תל-אביב, כיודע, היא מקום ציורי הרבה פחות מירושלים, והר תורה דרכה שמירושלים היא יוצאת. הע דפת הטלוויזיה את החלק הירושלמי של הפרשה התבטאה גם במהדורת החדשות המסכמת בחצות אותו לילה. שם לא הר כירו כלל את הצד התל-אביבי המתגונן אלא רק את אולמרט, טענותיו הקלילות. הטלוויזיה בחזה שלא לסקר את מסיר בתי-העיתונאים הגדולה שקיים אולמרט באותו יום ובאותו עניין, אלא ליוום תק רית משלה. לצורך זה בייתה את העימת שבין שני האלופנים. העימת הוזע עבד יוצא-מ'הכלל מבחינה טכנית — המעבר רים היו חלקים ומחירים התאפשר לשני הצדדים לומר את דבריו מבלי לגלוש לאלימות מלולית או אחרת. אבל להבא

שן חולה וחור בכיס קומרו רביץ

הייתי מצפה ממיסיונרים שיישמעו קנר אים, לפחות כמו מתנגדיהם במאה-שע" רים שהכריו עליהם מלחמת הרמה. אבל ברדיו (שם חס ויפת, ירחון על דמויות ועל קבוצות מיעוט בעריכת גדי לוי, 4.8, 22.05, רשת ב'), בליווי מוסיקה גרגור יאנית ערבה וביסוע סגנון הרבות של מראיון מתון, הם נשמעו מאד לא מויקים (אשה רכת-קול מכת „עדי יהוה“), רחבי אופקים (האח דניאל), או פשוט חולמניים בעלי נטיות רומנטיות. לא כן יריביהם מן תשכונות החרדיות. גד לוי ביקש להציג את בעיית המיס" יורנים במדינת ישראל, במסגרת תוכנית שהיא כדורי-כלל מאונת ומחוגה, והנה נתקל במחלתר אנטי-מיסיונרית לחמת, ששום איוון רדיופוני לא יקחה את חודי קנאותה המרתיעה. הרב אברהם רביץ, החולש כנראה על מחתרת האברכים, נשמע אומנם צבר לכל דבר (כמעט „חילוני“, כהגדרת המראיון), אבל דיעותיו ברורות ונחשבות: מיסיונרים החוצה! ומיסיונרים, מסתבר, נכללים בתר חום הגדרה רחב מאד, שגם חסידי המדי טאציה הטרגסנדונטאלית לא נפקדים ממנו. הם עובדים עבודה זרה, לדיברי הרב. מיסיונרים בישראל הם חבלנים, רי אחת דתם — שיגרשו מן הארץ. אין שום סתירה, לדעת הרב, בין עמדתו זאת לבין חופש הדת והפולחן המובטח לכל הדתות במדינה. זאת פשוט בעייה ביטחונית. לכן יש לו אירגון צבאי יעיל, עם שירות מר דיענה משוכלל ומפקדה שאסור לציין את מענה המדוייק. מה שאין לו, לרב רביץ, זה ליווי מוסיקאלי שיתחרה עם המוסיקה הגרגור יאנית היפה. המוסיקה הזאת השתלטה על אונם של המאוינים וכבשה לה עמדת כוכבות. אולי כדאי שהרב רביץ יגלה גם אותה מן הארץ.